

Ennalleen asettaminen

Apt.3:21 Taivaan piti omistaman hänet niihin aikoihin asti, jolloin kaikki jälleen kohdallensa asetetaan, mistä Jumala on ikiajoista saakka puhunut pyhään profeettainsa suun kautta...

Ennalleen asettaminen – alkaen Jerusalemissa vai kristikunnasta?

Juhani Aitomaa

Apt.3:20-21 ”että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltämäärätty, Kristuksen Jeesuksen. Taivaan piti omistaman hänet niihin aikoihin asti, jolloin kaikki jälleen kohdallensa asetetaan, mistä Jumala on ikiajoista saakka puhunut pyhään profeettainsa suun kautta.” Tästä raamatunjakeesta juontaa ns. ennalleen asettaminen – opetus, joka on liitetty Israelin lisäksi tai sen sijasta myös UT:n seurakuntaan.

Ennen Jeesuksen taivaaseen astumista opetuslapset olivat 40 päivää Herran seurassa. Apt.1:3: ”ja joille hän myös kärsimisensä jälkeen moninaisten epäamättömien todistusten kautta osoitti elävänsä, ilmestyen heille neljänkymmenen päivän aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta.” Apt.1:6: ”Niin he ollessansa koolla kysyivät häneltä sanoen: ’Herra, täälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?’” Jeesus ei tyrmännyt opetuslasten käsitystä Israelille tulevasta valtakunnasta, vaan sanoi Apt.1:7-8 ”...’Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut, vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka.’”

Johanneksen evankeliumin mukaan ne olivat Herran viimeiset sanat maan päällä, sitä seurasi taivaaseen nouseminen. Heti sen jälkeen, opetuslasten tuijottaessa taivaalle, Raamattu antaa meille enkelien tuomana lupauksen. Apt.1:11 ”ja nämä sanoivat: ’Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän.’” Näistä jakeista selviää raamatullinen ohje ja määräys koskien kristillistä seurakuntaa, Kristuksen ruumista, maan päällä.

1.Opetuslasten kysymys koski Israelia. Jeesuksen vastaus ei tyrmännyt opetuslasten oletusta. Opetuslasten kysymys ankuroitui VT:n profetioiden pohjalle, joissa kuvataan Israelin ja koko maailman hyväksi tulevaa rauhan- ja hyvinvoinnin aikaa, ns. messiaanista valtakuntaa.
2.Raamattu ei missään kohden sano, että srk:lle tai Israelille, olisi annettu tehtävä hallita maailmassa ennen Kristuksen paluuta: ”ei ole teidän asianne”. Silti siihen on pyritty ja siihen edelleen pyritään kristillisyyden nimessä. Srk:n tehtävä maailmassa on olla Kristuksen todistaja. Evankeliumi kuuluu

maailmassa ja kuulija päättää sulkeeko vai avaako hän korvansa sille.

Raamatussa, UT:n puolella toistuu usein sanonta: ”Jolla on korva se kuulkaan”. Myös VT:ssa profeetta Hesekiel 3:27: ”Mutta kun minä puhuttelen sinua, avaan minä sinun suusi, ja sinun on sanottava heille: Näin sanoo Herra, Herra. Kuulkoon, joka kuulee, ja olkoon kuulematta, joka ei kuule; sillä he ovat uppiniskainen suku” (tämä koskee paitsi Israelia myös koko ihmiskuntaa). Ihmiskunta on aina pyrkinyt rauhaan mutta ilman Jumalaa. Seurakunnankin historiassa on selviä merkkejä siitä, kuinka kristityn nimeä kantavat aika ajoin pyrkivät ihmisvoimin muuttamaan maailman ja uskovat siten toteuttavansa Jumalan tahtoa maan päällä. Tässä kehityksessä katolisen kirkon vaikutus on ollut huomattava. Muistamme esim. ristiretket.

Toisaalta maailmassa on ollut kansojen johtajia, joiden kuvitelma on ollut toteuttaa 1000-vuotinen rauhanvaltakunta. Näitä ovat olleet mm. Napoleon ja Hitler. Koskaan aiemmin kristikunnan historiassa ei kuitenkaan ole ollut ajanjaksoa, jolloin kristityt olisivat yhtä laajalla rintamalla maailmanlaajuisesti saatu eri tavoin uskomaan, että heidän tehtävänsä on saada aikaan rauha maailmassa – kuin tänä aikana. Seurakunnalle opetetaan, että Jumala on antanut tehtävän, jossa entiset kristityt sukupolvet ovat pahasti epäonnistuneet, ja se on maailman valtaaminen ja saattaminen rauhantilaan. Valtaus tulee tehdä ”vaikka väkisin” (kuten mm. suuren TV-yhtiön TBN:n johtaja Paul Crouch esitti) ja kaikilla yhteiskunnallisen elämän osa-alueilla.

Tätä tavoitetta edistävät opit tunnetaan mm. seuraavilla nimillä: Reconstruction (ennallistaminen, uudelleen- t. jälleenrakentaminen), Retaking (uudelleen haltuun ottaminen), Dominion (herruus) ja Kingdom Now (valtakunta nyt), joiden hyvä yhteisnimitys on valtateologia. Myös karismaattinen menestysteologia liittyy läheisesti valtateologiaan. Varsinaisen valtateologian lisäksi samansuuntaisia ajatuksia on esitetty mm. angloisraelismi (Anglo t. British Israelism: länsimaat, ja erityisesti Iso-Britannia / Yhdysvallat, ovat Israelin 10 kadonnutta heimoa ja Raamatun lupaukset Israelille kuuluvat nyt niille) ja kristillinen sionismi (Christian Zionism), joka eräässä äärimuodossaan uskoo myös toimivansa rauhanvaltakunnan tulemiseksi maan päälle, sillä ajatus on, ettei Kristus voi palata ennen kuin kaikki juutalaiset on koottu Israeliin.

Valtateologialla on 3 perususkomusta:

1.Saatana sai vallan maailmassa Adamin ja Eevan lankeemuksen kautta.

2. Seurakunta on Jumalan väline ottaa valta takaisin saatavalta (Jumala ei voi tehdä sitä, jos srk ei tee).

3. Jeesus ei voi tai ei halua palata, ennen kuin srk on ottanut vallan maailmassa kaikilla yhteiskunnan osa-alueilla. Tämä on selkeästi vastaan Jeesuksen ilmoitusta: ”ei ole teidän asianne...”, sillä tässä ihminen ottaa vallan valmistaa Kristuksen paluun aika ja hetki.

Valtateologiaa edistetään mm. rukousmenetelmillä, joista käytetään nimitystä ”hengellinen sodankäynti” (Spiritual Prayer Movement). Tällä pyritään sitomaan ja karkottamaan pahat henkivallat alueittain: oma koti, oma tontti, oma kylä, kaupunki, oma maa, maanosat, jne. Kun se on tehty, syntyy herätys, alueen ihmiset vastaanottavat evankeliumin ja seurakunnan valta laajenee. Tähän liittyy ”hengellinen kartoitustyö” (Spiritual Mapping), jossa asiaan ”perehtyneet” kristityt kartoittavat mitä henkiä alueella on ja mitä toimia niiden karkottaminen vaatii. Toimia ovat esim. erilaatuiset ja pituiset rukoussessiot, rukousmarssit, jne.

Ns. Kontemplatiivinen rukousliike (Contemplative Prayer Movement, jota katoliset, kuten karmeliitat, dominikaanit, Opus Dei, ym. ovat aina harjoittaneet, on suuntautumista sisäisesti omaan itseen meditoimalla ja mietiskelemällä ja tätä kautta löydettyjen hengellisten kokemusten välittämistä muille – nykyinen kontemplatiivinen liike liittyy läheisesti itämaiseen meditointiin), liittyy hengelliseen sodankäyntiin meditaation lisäksi mm. paaston ja labyrintit (joka on ns. rukouuskävely, jossa labyrintin muotoista reittiä edetään labyrintin keskukseen, niitä on jo muodostettu eri puolilla maailmaa ja paikoista pitää rekisteriä ainakin Labyrinth Society <https://labyrinthociety.org/>

Yksi kansainvälinen hengellinen sodankäynti -liikkeen johtaja on Suomessakin vierailut ”profeetta” Cindy Jakobs, joka oli läheisesti yhteydessä valtateologian uranuurtajaan, edesmenneeseen C. Peter Wagneriin. Cindy Jakobs edustaa myös ”Jumalan Kenraalit” nimellä tunnettua hengellisen sodankäynti johtajistoa maailmassa (<https://www.generals.org/>). ”Jumalan Kenraalit” nimi tuli esille myös Nokia Mission johtajan Markku Koiviston ja piispa Juhana Pihkalan keskusteluissa, sillä Cindy Jakobs kävi profetoimassa myös Nokia Mission tilaisuudessa. Jakobsin nettisivuilla oli mm. seuraava teksti, jossa Lou Engle (Justice House of Prayer <https://www.jhopdc.com/>) kutsuu 40 päivän hätärukoukseen, alkaen äitienpäivästä 14.5.2006 jatkuen 22.6. asti. Tämä on jakso ”Deboran sota” (Deborah's War) ja johtaa Kansakunnan Suunnanmuutoksen Ensimmäinen Päivä -nimiseen (the first day of Shift the Nation) rukoustahtumaan Washington DC:ssä.

Lou Englen raportista lue: ”...saimme näyn, että Bob Jones (kiistelty, edesmennyt mutta arvovaltainen karismaattisen liikkeen profeettahahmo) tapaisi meidät ja avustaisi tehtäväämme eteenpäin. 70 hengen ryhmämme vietti 2 päivää tämän profeetan kanssa ennen kuin lähdimme rukoustehtävään... Hän antoi meille sanan: Me tarvitsemme kotkia (profeetat), jotka näkevät näyn hengessä, mutta meillä tulee olla tuuttajia (honkers, villihanhi- esirukoilijat) jotka lentävät V muodostelmassa läpi aina toiseen taivaaseen ja rukoilevat kotkien (profeettojen) näyt olevaisiksi (todeksi, synnyttävät näyt)... teimme lupauksen järjestönä rukoilla Bob Jonesin näyt ja unet (visions and dreams) todeksi... Bob Jones sai näyn 1999, jossa ’palava pensas’ (the Burning Bush, presidentti George Bush) tuli Teksasista ja toisen kautensa toiselle puoliskolla, jos srk rukoilisi, hän tekisi paljon aborttien

lopettamiseksi, homoseksuaalien avioliittojen estämiseksi ja rukouksen tuomiseksi takaisin amerikkalaisiin kouluihin. Uskomme, että olemme ratkaisun hetkessä täyttääksemme tämän unelman/näyn juuri nyt... 2006 vaalien tulos voi joko auttaa tai estää pres. George Bushin täyttämään Jumalan tarkoituksen presidentin toimessaan... Kaikki riippuu siitä, jos srk rukoilee. Historia kuuluu esirukoilijoille!”

Tällä hetkellä (2023) Englen järjestöön kuuluu myös ”Rees Howells Company” niminen rukoustyö. Nimi viittaa walesilaiseen Rees Howellsiin (1879-1950), joka perusti oman raamattukoulun ja joka on yksi karismaattisen liikkeen ihailemia ”rukouksen” miehiä. Norman Grubb teki Howellsin tunnetuksi karismaattisille kirjallaan ”Esirukoilija Rees Howells” (suom. 2022). Howellsin opetuksissa on kyseenalaisuuksia, mm. hänen Pyhä Henki keskeisyytensä, joka on samanlaista mitä nykyinen karismaattinen liike edistää. Englen Rees Howells toiminnan esittely pyrkii saamaan rukoilijoita mukaan mm. seuraavalla väitteellä: ”Sinut kutsutaan (Jumalan) valtaistuinsaliin osallistumaan keskusteluun ja pohdintaan. Esirukoilijat kutsutaan neuvotteluhuoneeseen, jossa he pääsevät kuuntelemaan Pyhän kolminaisuuden keskustelua.” (<https://www.jhopdc.com/s/A-Rees-Howells-Company-cdf6.pdf>). Tämä on tietenkin täyttä pötyä. Ei kolmiyhteinen Jumala pohdiskele asioitaan ihmisen, ei edes kristityn, kanssa. Jumalan ääni kuuluu meille vain Raamatussa ja Raamatun kautta.

Hengellinen sodankäynti -rukous haluaa valmistaa kannattajiaan aikaan, jossa ”ihmeiden ja merkkiin” avulla itse itsensä nimenneet ”apostolit” ja ”profeetat” hallitsevat maailmaa ”uuden apostolisen uskonpuhdistuksen” (New Apostolic Reformation) kautta.

Karismaattisessa liikkeessä valtaa pitävä oppi keskittyy ns. menestysteologian ympärille. Jumalan siunaus käsitetään paljolti materiaalisena ja monesti annetaan ymmärtää, että taloudellisesti heikoilla oleva on epäonnistunut uskossaan. Sama koskee terveyttä ym. ihmiselämän vaikeuksia. 1990-luvulla yksilökristittyä harhaan vievän menestysteologian rinnalla alkoi lisääntyvästi esiintyä ns. valtateologia-ajatusta, joka tosin oli jo ennenkin vaikuttamassa. Siinä maallinen menestys laajennetaan koskemaan maailmanlaajaa seurakuntaa siten, että srk:n odotetaan ottavan valta-aseman kaikissa maallisissa elimissä ja toiminnoissa. Tätä varten on olemassa eräänlainen organisaatiomalli, jossa ”Jumalan voitelemat apostolit” asetetaan paikoilleen seurakunnan johtoon ja yhdessä uusien ”profeettojen” kanssa he ottavat kärkipaikat tulevassa maailmanjärjestyksessä.

Seurakunnan suorittama maailmanvaltaus on tärkeää, koska ilman sitä Jeesus ei voi, tai joissakin selityksissä ei halua, palata maan päälle. Ts. Jumala tarvitsee ihmisen apua maailmanjärjestyksen uudistamiseksi voidakseen perustaa oikeudenmukaisen valtakunnan maan päälle. Tätä maailmanvaltausta kuvataan ”ennalleen asettamisena” Apt.3:21 perusteella. Joissakin valtateologiapiireissä maailmanvaltauksen suorittaa Israel (tai Israelin jäännös) yhdessä srk:n kanssa. Toisissa kuvitelmissa taas Israelilla ei ole asiaan paljonkaan, jos yhtään, osuutta. Voidaankin sanoa, että valtateologia suurelta osin kieltää Israelin profetallisen merkityksen tavalla tai toisella.

Valtateologian, kuten koko karismaattisen liikkeen taustalla on vuosikymmeniä vanha Latter Rain (myöhäissade, perustuu Joel 2:23,28 ja Jaak.5:7 jakeille) oppi. Kun se alkoi saada

lisääntyvää jalansijaa Yhdysvaltain helluntailiikkeessä 1940 ja -50 luvuilla, Assemblies of God nimesi sen harhaopiksi. Siihen liittyvistä uusien ”apostolien” ja ”profeettojen” nimeämisestä, Pyhän Hengen, henkikasteen ja armolahjojen jakamisesta kättenpäällepanemisen kautta, henkilöprofeetiasta, ym. opeista varoitettiin seurakuntia. Jo tuolloin kasvussa ollut karismaattinen menestysteologia säilytti kuitenkin opin siten suuntautuneissa seurakunnissa, eikä helluntailiikkeessä pidemmällä tähtäimellä onnistuttu opin torjumisessa kovinkaan hyvin.

Valtateologiaan liittyy täysin raamatunvastainen elitistinen ajatusmalli. Ne, jotka omaksuvat valtateologian opetukset, ovat Jumalan erityinen joukko, joka korjaa entisten sukupolvien kristittyjen erheet ja virheet. Puhutaan jopa kuvaannollisesta tai kirjaimellisesta ”taistelusta”, jossa uusien Jumalan valittujen on poistettava ”vanhoillisesti” ajattelevat seurakuntien johdosta. Näitä uusia Jumalan voideltuja kuvataan mm. ”Joelin armeijana” (mm. sanotaan, että Ilm. 7 luvussa mainittu 144 000 joukko on tämä armeija), ”uutena siemenenä”, ”joosuaina” ja ”voittajina”, kun taas toisinajattelevat ovat esim. ”vanhoja mooseksia”. Jumalan voitelema uusi sukupolvi kehittyi pyhityksessään tilaan, jossa seurakunnassa ei ole ”tahrata eikä ryppyä” (ei köyhyyttä, sairautta, lankeemuksia, vajavaisuutta, jne.), opetetaan jopa, että osa näistä kristityistä saavuttaa eläessään kuolemattomuuden. Entiset sukupolvet ovat epäonnistuneet Jumalan tahdon mukaisessa maailman valtaamisessa. Uusi raamatunulkopuolinen ”ilmestystieto” siihen liittyvine ”profetioineen” vahvistaa valittujen uskoa asiaansa: Heidän kauttaan Jumala palauttaa seurakunnan 1. vuosisadan apostoliseen ”ihmeet ja merkit” aikaan ja sitä kautta koko maailma muutetaan.

Valtateologia ja menestysteologia, jotka ovat saman kolikon eri puolia, keskittyvät ihmisen ja seurakunnan, ei Kristuksen, ympärille. Kun näin tapahtuu, menetetään Jumalan armossaan jokaiselle kristitylle lahjoittama selkeä Kristus-keskeinen raamatunäkemyksen. Raamatusta kuvattuja tapahtumia ja profetioita tulkitaan, ei Raamatun kokonaisilmoituksen valossa, vaan tarkoitushakuisesti ja epäloogisesti. Tällainen raamattuselitys on ristiriitaista ja johtaa teeskentelyyn ja tekohurskauteen, sillä sen omaksuminen vaatii usein todellisuuden kieltämistä. Utopioissa ja kuvitelmissa eläminen ei ole kristityn vapautta. Raamatullinen usko ei ole uskottelua. Pyhä Henki on totuuden Henki, joka näyttää kristitylle realistisesti maailman ja ihmisen todellisen tilan, sekä vahvistaa ja auttaa kestäämään näissä todellisuuden paineissa kirkastaen Jumalan armon Kristuksessa.

Valtateologiassa uskotaan seurakunnan olleen alussa mahtava, ”ihmeet ja merkit” seurakunta. Tukeeko seurakunnan historia tai edes Raamattu tätä käsitystä? Ei tietenkään. Vaikka Raamatusta kerrotaan useista ihmeteoista seurakunnan keskellä, ei se suinkaan tarkoita, että niitä olisi kaiken aikaa ja kaikille tapahtunut. UT:n ajan elämä oli ihmisen elämää, kuten tänäänkin. On helppo havaita, että mahtipontinen menestys- ja voittajatyylit ei kuulunut UT:n ajan apostolien ja evankelistojen esiintymiseen. He eivät painottaneet rikkautta ja terveyttä, vaan Kristusta, joka on poistanut maailman synnin.

Kun opetuslapset kysyivät Herralta: ”Herra tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan” (Apt.1:6), Jeesus ei kumonnut opetuslasten toivetta. Mutta Hän painotti, ettei ole ihmisen vallassa ”tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut”. Koska tämä on Jumalan sana,

on mahdotonta, että Hän toimisi itseään vastaan ja uuden ”ilmestystiedon” kautta nyt jakaisi siitä tietoa erityisille ”voidelluilleen”. Koska ihminen ei voi tietää aikoja eikä hetkiä, hän ei voi myöskään valmistaa niitä itse. Valtateologia toimii täysin päinvastoin: se ottaa oikeudekseen itse valmistaa ajat ja hetket Jumalan toiminnalle.

Jumala valitsi Israelin, ei sen erinomaisuuden tähden, vaan oman valintansa mukaan, olemaan merkinä kansoille maan päällä. Se, että Israel ja juutalainen kansa ovat merkki, ei tarkoita, että se olisi kristityn hengellisen elämän pääasia. Sitä ei tule myöskään selittää pois. Israel on Jumalan työkalu, jonka kautta Hän on ilmoittanut itsensä syntiselle maailmalle kaikkien yhteiseksi hyödyksi. Raamattu ilmoittaa Israelin kansan muodostumisen, lankeemuksen, karkotuksen maastaan, sinne paluun ja lopulta ”ennalleen asettamisen”. Tämä suunnalleen asettaminen tarkoittaa, että Jumala toteuttaa suunnitelmansa valmistaa siitä ”pappiskansa”. Minkä Jumala päättää ja ilmoittaa, sen Hän toteuttaa. Hän ei jätä mitään kesken eikä muuta mieltään.

Tällaista ei missään kohtaa kuvata UT:n seurakunnan kohdalle. Mm. Matt. 13 luvussa kuvataan seurakunnan tehtävää Kristuksen ensimmäisen ja toisen tulemuksen välissä. Evankeliumi kylvetään maailmaan ja se tuottaa satoa. Mutta evankeliumiin uskovien rinnalla kasvaa myös uskomattomien joukko. Erotus tehdään maailman lopussa. Seurakunta on maailmassa, mutta ei koskaan hallitsevassa asemassa, vaan ”suolana” ja ”valona”, joita kuvauksia Raamattu myös käyttää. Missään kohden UT:ia ei kerrota srk:n maailmanvalloituksesta!

Valtateologian perusjake Apt.3:21 kumoaa heidän opetuksensa, kun jake liitetään asiayhteyteensä. Pietari puhui juutalaisille, jotka tiesivät mitä hän tarkoittaa. Kautta aikojen juutalaiset ovat ikävoineet ja odottaneet heitä koskevien Jumalan lupausten kansallista täyttymistä. Siitä tuolloinkin oli kyse. Pietari ei kuitenkaan tee ennalleen asettamisesta sanomansa pääkohtaa. Pääasia on kutsua Israelia pelastukseen Jeesus Messiaassa: Kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois. Pietari julisti evankeliumia ja hän sanoi, että jos Israel vastaanottaa Jeesuksen Messiaana syntiensä sovituksiksi, Jumala toteuttaa lupauksensa Israelille.

Se, että ko. kohdalla ei ole mitään tekemistä UT:n srk:n kanssa, käy vielä ilmeisemmäksi, kun ajatteleme Pietarin kehotusta. Ei jo kääntynyttä todellista Kristuksen seurakuntaa (tuolloin lähinnä juutalaisia) tarvitse kehoittaa kääntymään. Mutta tottelemattomuudessa elävää Israelia tämä sanoma koskee. Merkittävää on myös, että suom. Raamatusta maininta ”kohdallensa asetetaan” (josta ennalleen asettaminen käsite on johdettu), on kreik. apokatastasis, joka on sama sana, joka ilmenee verbinä (apokathistemi) Apt.1:6:ssa, kun opetuslapset kysyivät Herralta Israelin valtakunnan rakentamisesta.

Eräs tapa korvata Israel srk:lla on nimittää srk. ”hengelliseksi Israeliksi” samalla kun Israelin merkitys kielletään. Osa valtateologiaa ajattelee juuri näin: UT:n srk. on uusi Israel. VT:n hyvät lupaukset selitetään koskemaan seurakuntaa ja sen yksilöitä, tuomiot ja rangaistukset jäävät juutalaisille. Valtateologian piirissä on myös niitä, jotka antavat Israelille edelleen merkitystä. Osassa valtateologiaa katsotaan, että lähetystyö Israelissa on tärkeää, koska juutalaisten uskon tuleminen avaa ovet lopun ajan tapahtumille. Tämä lähetystyö tekee siihen kääntyvistä kuitenkin lähinnä oman oppinsa seuraajia eikä välttämättä juurruta Kristukseen.

Kun Raamattu sanoo Gal.3:29, että srk. on ”Aabrahamin siementä, perillisiä Jumalan lupauksen mukaan”, se ei tarkoita Israelin hylkäämistä. Muutoin Room.11 luku ja monet muut raamatunkohdat pitäisi poistaa. Kun valtateologia opetus ottaa yksittäisen jakeen sieltä toisen täältä, se saa aikaan ristiriitaisen kokonaisuuden, jota se ei yritäkään selvittää. Se, että srk. voi olla uskovan Aabrahamin siemen olematta hengellinen Israel, käy selväksi, kun muistamme, että Aabraham ei vielä ollut israelilainen. Hän oli Israelin, eli Jaakobin, isänisä. Vasta Jaakobista alkoi Israelin heimon tie.

Aabrahamin kautta siunaus Kristuksessa tulee sekä pakanoille (UT:n srk.), että Israelille. Kun Paavali puhuu Room.2:28- 29 siitä, kuka on oikea juutalainen, hän ei kiellä juutalaista kansallisuutta. Hänen painotuksensa on siinä, että juutalainen ei pelastu vain juutalaisuutensa takia. Vain se juutalainen, joka Messiaan Kristuksen kautta tuntee Jumalan, on ”sisällisesti” juutalainen ja Jumalan yhteydessä. Tällä ei myöskään ole mitään tekemistä sen opetuksen kanssa, jonka mukaan pakanasta tulee juutalainen, kun hän tulee uskoon.

Room.11 luku painottaa, että pakanat liitetään samaan öljypuuhun (jonka juuri on Kristus) kuin juutalaiset uskovat. Kristuksessa pelastumisen suhteen ei ole eroa pakanalla ja juutalaisella. Gal.6:16 maininta ”Jumalan Israel” ei myöskään tee srk:sta Israelia, vaan Raamatun kokonaisilmoituksen valossa viittaa srk:n keskuudessa oleviin juutalaisiin: Israelin jäännökseen. Tämä tulee entistä ilmeisemmäksi, kun muistamme Galatalaiskirjeen sisältävän kovaa kritiikkiä niitä juutalaisia veljiä kohtaan, jotka halusivat pakanoiden noudattavan judaismia vaatimuksia. Kirjeen loppukaneetissa Paavali haluaa tervehtiä vielä niitä juutalaisia, jotka ”Jumalan Israelina” eivät halua kerskata lihastaan (säätöjen noudattaminen), vaan ”Kristuksen rististä” (6:14).

Perinteinen ja raamatullinen kristillisyys opettaa, että tässä ajassa Jumalan valtakunta on hengellinen, ihmisyksilölle sisäinen ja henkilökohtainen – ei fyysinen/maallinen yhteisö, jolla olisi ratkaiseva valta kansojen ja koko maailman elämässä. Tämän ajan Jumalan valtakunta ei ole ”tästä maailmasta” (Joh18:36), vaan se tulee ihmisen sisimpään uudestisyntymisen kautta (Luuk17:20-21). Kristityt julistavat hyvää sanomaa, evankeliumia Kristuksen sovitustyöstä ja joka sen ottaa vastaan, siirtyä jäseneksi Kristuksen ruumiiseen, ekklesiaan, maailmasta uloskutsuttujen joukkoon.

Valtateologiassa Apt.3:20-21 jakeet tarkoittavat srk:n ennalleen asettamista alkuseurakunnan puhtauteen ja voimaan. Mutta mikä se sellainen alkusrk:n puhtaus ja voima oli? Antaako Raamattu ymmärtää jotakin sen suuntaista? Ei! Raamatun selvä ja yksiselitteinen opetus on, että Kristus yksin on srk:n puhtaus ja voima. Hänen ruumiinsa jäsenet ovat aina olleet Kristuksessa puhtaat Jumalan edessä. Vain Jumala on Puhdas ja Pyhä ja vain Hänessä on seurakunnan puhtaus ja pyhyys, tässä ajassa vielä katkettuna. Joh.15: 3: ”Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut.” Ei ole olemassa eikä tule olemaan muuta puhtautta kuin täydellisen ja synnittömän uhrikaritsan, Kristuksen puhtaus. Seurakunta on aina ollut tässä asemassa Kristuksen ansiosta.

Voima, joka mainitaan mm. Apt.1:8, ja jota valtateologia korostaa, ei ensisijaisesti ole ”ihmeitä ja merkkejä” tai seurakunnan valtaa maailmassa. Niiden tavoittelu ei ole keskeistä eikä oleellista, vaan luottamus Jumalaan, joka Kristuksen tähden on ihmiselle armollinen. Halutessaan Hän tekee ihmeitä, mutta ei ihmisen tahdon tai valinnan mukaan.

Jumalan voima Raamatussa on Jumalan sana, evankeliumi, Kristus (Matt.22:29, Luuk.24:49, Apt.1:8, Apt.4:33, Apt.9: 22, 1Kor.1:18, 1Kor.1:24).

Tulevaisuudessa on määrätty aika, jolloin tapahtuu ”kohdallensa” t. ”ennalleen asettaminen”. Antikristus edustaa lopullista, jumalatonta, ehkä hyvinkin uskonnollista, maailmanjärjestelmää, joka maan päälle kehittyy ennen Kristuksen tulemusta. Dan.8:25 mainitsee antikristuksesta, ”mutta ilman ihmiskättä hänet muserretaan”, (j.23-26). 2.Tim3:1-5 kuvataan viimeistä aikaa: ”heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman” (Kristuksen). Eli aina jotakin tulee Kristuksen lisäksi tai sijaan!

Vasta Kristus paluussaan perustaa rauhanvaltakunnan. Jumala on valmistanut ja toteuttaa kaikki suunnitelmansa ”ilman ihmiskättä”, ilman ihmisapua, ilman kristittyjenkin apua. Ajassamme valtaa saava karismaattinen / uusevankelisen valtateologian opetus, että Jumala tarvitsee meitä eikä voi ilman kristittyjen toimia voittaa maailmaa saatanan vallasta, eikä Kristus voi palata maan päälle elleivät kristityt ensin valtaa maailmaa – on vastoin Jumalan Pyhyyttä ja Kaikkivaltiuutta. Kaikesta suureellisesta toiminnasta ja suurista väitteistä huolimatta srk. on vaarassa sammua tasolle, josta Jeesus sanoo Luuk.18:8 ”...Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?”

Ennalleen asettamisoppi selittää VT:n Israelin vaiheita sopiviksi seurakunnalle, kuten esim. Joos.1:11 ”Kulkekaa halki leirin ja käskekää kansaa sanoen: Valmistakaa itsellenne evästä, sillä kolmen päivän kuluttua te kuljette tämän Jordanin yli mennäkseenne ottamaan omaksenne sen maan jonka Herra, teidän Jumalanne, teidän omaksenne antaa.” Raamatunkohdalle annetaan seurakuntaa koskeva hengellinen merkitys tarkoittamaan maailman valtaamista. Tämä opetus on hyvin huonoa teologiaa, sillä samalla kun se ottaa esikuvansa Joosuan komennosta israelilaisille, se jättää huomiotta, että ei Israel, maan valtaamisen jälkeenkään, saanut kokea rauhan aikoja kovin pitkään. Jos Israelin maan valtaaminen olisi hengellinen esikuva siitä, mitä srk:n tulee tehdä maailman suhteen, niin esikuvan mukaan maailman ongelmat eivät kuitenkaan ratkeaisi.

Israelia ei voi sivuuttaa lopun ajasta. Se on maailmalle näkyvä todellisuus, toisin kuin Kristuksen srk., joka on maailmalta salattu todellisuus. Ekklesia, uloskutsutut, kuvaa hyvin srk:n olemusta maailmassa. Joh17:16 ”He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään maailmasta ole”. Kotimme on taivaassa, jonne Kristus on valmistanut sijat Joh.14:1-3, 1Tess.4:16-17. Israel on kansana Jumalan luopioivaimo, srk. on Kristuksen morsian. Vasta kovan kurituksen kautta luopioivaimo kääntyy takaisin puolisonsa tykö ja tästä ajasta VT:n profeetat ja Ilmestyskirja puhuvat paljon.

Ennalleen asettaminen tarkoittaa lyhyesti Kristuksen paluuta ja sen yhteydessä tapahtuvaa Jumalan lupausten toteutumista Israelille ja sitä kautta koko maailmalle. Hän palaa paikkaan josta Hän nousi ylös: Öljymäelle, Jerusalemiin, Israeliin. Tällöin ennalleen asettaminen alkaa Israelista. Mutta lopulta tässä ei niinkään ole kyse Israelista eikä Uuden liiton srk:sta, vaan Kristuksesta. Israel on Jumalan kansa ainoastaan Kristuksen tähden ja Kristuksessa, samoin kuin Uuden liiton seurakunta. Kristuksessa kaikki ovat yhtä. Tämä pääasia on pidettävä mielessä: ”Katso Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin”.